

נדורגל

הם לא חייכו

קשה לקבוע בדיוק, מדוע מפצחים ערבים בתחרויות הכדורגל, אך הצופים הערבים בישראל התקדמו — הם אוכלים סוגי סוס, הקהל הערבי נוהג ביתר אדיבות כלפי צלמים ובמקום לחייך יפה לעבר המצלמה, הוא מזין ראשו הצידה.

אמן בקבוצת "מכבי" תל-אביב, ומכתבו הנהלת ההתאחדות לכדורגל נשמר בשבע עינים, חל תהליך הפוך: קודם הפסיק הרץ משה מלבד להתאמן ב"הפועל", בי מלחמה לעידוד צעירים, ואילו עתה עזב אלי פוקס את קבוצת "מכבי" במלחמתו ל...עבודה.

בינתיים מצב הרוח בקבוצת "הפועל" תל-אביב מרומם. אלי פוקס בקש להצטרף לאימונים (וזה עדיין לא מהיב), אך לא הכל שבעים רצון, חלק מתנגד מטעמים

נדיה בועזי וא"י נגד הניצח האורטודוכסי, בנצרת. הנקישות בקומפוזיט והצריחות

את התחרויות שנערכו באותו מקום (פעם היה המגרש מטופח ונקי יותר) לפני זמן לא רב. אז היו נשמעות במגרש הזה נקישות על קומפוזיט וצריחות עד לב השמיים. אפילו משחקים וצריחות עד לב השמיים. נגד הקבוצות הערביות המקומיות, היו תהיה על ההתלהבות והפנטזיה, נוסח בנייתו. אז נקרא המגרש "בסה".

43 קבוצות ערביות. כיום נדדו הקבוצות צפונה, והן מתחרות ביגון לבין עצמן. רק לפעמים קורה, כי המשחקים אינם נערכים לפי התכנית. הערבים (כדוגמת הבריטים) משחקים בכל מזג אוויר; בוז וגשם אינם מניעים לדחיית המשחק. הרמה היא פרימיטיבית ביותר: אחד בועט בכדור לעבר השער, וכולם מזנקים בקריאות לאללה שהכדור יגיע, איכשהו לשער היריב. שתי הקבוצות של "ברית פועלי א"י" נתונות את הטון, אך "אחיות אחים נוצרים" בחיפה, והנער האורטודוכסי בנצרת משרתולות לתחן גמ"כ.

נוכח חוסר היומה בארגון הליגות בין הקבוצות היהודיות, אולי כדאי לארגן ליגה ערבית?

החברת מזוללים

בעצם, מדוע לא לערוך טיול נעים בשבת לירושלים? כאשר הודיעו במועדון "הפועל" תל-אביב על המשחק נגד היריר שלמים, החליטו כמה שחקנים, כי מזג האוויר מתאים לטיול. הנסיעה היתה נעימה והבטחון במשחק זה היה רב.

כפעם הראשונה בהיסטוריה.

בסיום המחצית הראשונה (2:0) לטובת "הפועל" תל-אביב, במשחק נגד "הפועל" ירושלים) אמר משה מלבד: "אנחנו נפסיד, החברה מזוללים". המחצית השנייה התחילה באותה צורה. כל המכובדים היו בטוחים בנצחון. הפתעה נפלה וזקה מצד אנשי הבריה. הם שחקו ללא ויתור, כי בין כה וכה אין להם מה להפסיד. הכדור עגול וארבע פעמים היה יענקל'ה חודורוב נאלץ להוציא משערו. מלבד משה שעבד כמו סוס, לא שחקו שאר הכדורגלנים. הירושלים מיום הוכיחו שלפעמים הרוח קובעת. עתה דרישה צנועה בפניהם: לשחק בליגה הראשונה, אך בינתיים הרי אין ליגה!

כפעם הראשונה בהיסטוריה של השוער הצעיר, הוכרז להוציא את הכדור משערו 4 פעמים במחצית אחת. זה פשוט לא קרה, אך בכדורגל הכל אפשרי...

פרו אלי, אנטי אלי

הרק הטוב ביותר בארץ — בחופשי. הן שחקן שרב הקבוצות שבאו מחוץ לארץ השתוקקו לקנות אותו, נש את הקבוצה שבה חונן. אלי פוקס אינו מוסיף להת

אשרות ושגיאות דקדוק

למשרותינו הרבות של יוסף סטלין נוספו, השבוע, שלוש: דריו מוסקוה הודיע, כי סטלין נבחר פה אחד לציר הסובייטים העליונים של אורבידואן, מולדובה וקהילת התתרים.

בישראל הפך דוד בן-גוריון, ראש הממשלה ושר הבטחון, גם לשר הדתות. לשאלתו של ח"כ אברהם אלמליך, מהו מלא מקומו של שר הדתות, הרב יהודה לייב זימין, השווה בארה"ב, הודיע פנחס רוזן: שר המשפטים: "...ראש הממשלה ממלא את מקומו של כל שר הנעדר, אלא אם נתמנה שר אחר במי קומו".

אליעזר קפלן, שר האוצר נתבקש עליון פקיד מכס בשדה התעופה לונדון להצטרף על מטבע חוץ שברשותו. העיר אחד שבא לקבל את פני שר האוצר: "...אילו היה ברשותו מטבע חוץ, לא היה כאן כלל".

אהר שאברהם אלמליך הציג מי מלא את מקום שר הדתות, המשיך, כדרכו, לתקן את העברית שבאומי חברי, ו"ח"כים. כשתופיק טובי, הח"כ המקומי, נשא נאום ערבי נגד בקשת המלחה מיהודי ארה"ב לא שקט אלמליך, שהוא בלשן ערבי, ומיקן לח"כ הערבי שגיאת דקדוק ערבית.

כשדפקו הסמל וקצין המשטרה כעבור כמה ימים בדלת ביתו של זופיק טובי, בוודי ניסנס שבחיפה כדי להאשימו ב"אד"גון הפגנה, השתתפות בה, ואיציות לשו"כרים" — אמר להם הח"כ, שהואשם בהשי"התפור. בהפגנת "שוחר השלום" בחיפה, שנתקיימה לאחר ש"מחרת המלחמה" רובוטסון עזב את ישראל: "לצערי אני יכול לכבדם כאילו הייתם אורחיו! הוא התמרמר ומהה נמרצות על הביקור, סרב לחתום על כתב האשמה, לומר את גילו, והבטיח להתלונן לפני יו"ר הכנסת.

אחר ששלמה זלמן שרגאי, איש "הפועל המזרחי", נבחר ראש עיריית ירו"שלים, הותקף קשות עליו מתנגדיו. מאידך — ברנדו בכתב שלושה אלפים מידידיו. התשובה: הדפסת שלשה אלפי טפסי השובה, שנשלחו לכל המברכים.

אלופים ובקבוק מים

כשהגושה ארוחת "צנוע" ל-38 אורחי ראש הממשלה בסעודת הפרידה לנגראל כריין רוברטסון, מפקד הכחות הכי ריטיים במזרח התיכון (ראה במדינה), מנו בה שבע מנות: מנה ראשונה: מרק עוף. מנה שנייה: אורז וספריות. מנה שלישית ועיקרית: תרנגול הודו על שיפודים. מנה רביעית: זר ירקות מבושלים, סלט חם, תפוחי אדמה. מנה חמישית: קינוח פירות — תערובת תפוזים, אשכוליות ותפוחים. מנה ששית: מרקחת. מנה שביעית: קפה ועוגיות. מחיר הסעודה (שהוכנה בהתאם לדיני הכשרות): 350 לירות.

אותה שעה ארעה תאונה קלה לראש משקיפי או"ם, המייג'ור ג'נרל וילי יאם ריילי. לאחר ניתוח כליות בבית החולים "הדסה" ירושלים, ציונה הרופא להניח בקבוק מים חמים במטחו של הגנרל. המים הרותחים נשפכו על רגליו של ריילי, צרבו את עקביו.

באותו שבוע זימן סגנו הקולונל נבט דהריר, את סגני הרמטכ"לים, הישראלי והירדני, לדון ביישוב סכסוכי הגבולות. כשאלוף מרדכי מקלף עמד לפתוח במו"ם עם בריגדיר גנרל עבי דול קאדר אדי'נדי, העיר הירדני: "בעתונות שלכם נפלה שגיאה בתואר. איננו ליטננט גנרל. אני בריגדיר גנרל".

למרות ביקורים ממושכים של הנסיכה אליזבת אצל בעלה פיליפ, נסיך אדינבורו, מפקד סירת באי מלטה, לא שבעו יועצי הצר המלך רצון. השבוע נצי"טוה לנטוש את פיקודו הימי ולחזור לתפקיד משרדי באומירליות. הסבה: החשש להאשמה שפיליפס זוננה את תפקידיו האבהיים.

כוכבים ורופא המלך

כשאיינרד (סטרומובולי) ברגמן נושאת אותו על כסיה, חגג בנה האיטלקי,

ראנטו רוברטו רוסליני, את יום הולדתו הראשון. איגנריה, הסבורה כי בנה הגבוה והשמן "דומה במקצת לשוודי". נסעה לאחר מכן, לפאריס, על מנת להופיע בסרט "אירופה 1951", שמפיקו הוא בעלה ואבי ראנטו — רוברטו רוסליני.

כשהיא חובשת מגבעת שחורה, המס"תירה את פניה בצעיף כהה, קיבלה גריטה גרבו, השבוע, את אורחותה האמריקאית. אחר שחקינה הקולנוע הבישנית, השונאת פרסומת, הודיעה לפקיד הממשלה את תאריך לידתה — 18 לספטמבר 1905, ניסתה להימלט מצלמי העתונות: "אינני חובשת שאי פעם אשתנה, עד כדי כך שאסכים שיצלמוני".

עתון הסטודנטים ההרווארדי "המתקיף" קבע פרס שנתי לכוכב הקולנוע "המגלה במידה הרבה ביותר את תכונות ההתמדה, המנהיגות, והיושר האישי" — שהפכו את הוליבוד בירת הטרנסים.

הראשונה הוכרה כפרס: אליזבת טיילור. על התמונה האמצעה במקצוע, למרות חוסר כשרונה המחלט.

כשפקיד מכס בשדה התעופה רומא עצר את הכר יהודי מנורווגיה על נסותו להוציא חפץ אמנות — כינור סטרדיאוורי — מחוץ לתחומי איטליה, הוכיח הכנה, כי כבעל מקצוע מותרת לו הפעולה. אחר שמוחקן ניגן קטעים שונים על כינורו, שוכנע פקיד המכס, שביים את העיכוב, על מנת לזכות בהתערבות עם חברו.

יוסף ("לי-לה-לו") גולדנר, הזמר והפזמונאי, שהור ממסעו בדרום אפריקה, שיבה את שלטונות האוצר. באותה ארץ ששחררו את הכנסותיו כמס.

מיכאל ארגוב, התמונה, המודל הקיבה הריקה והכשרון

הסבה: גם ראש ממשלתנו, הדר"מאלאן, דובר עברית.

גולדנר שלם, בכל זאת, ארבעה כרטיסים להופעת הפרידה שלו, מס לפקידו האוצר הדרום אפריקאי.

כשארטרוד הולצמן, משרת השידור קולומביה (סי. בי. איס) בישראל, טס לטהרן, בירת פרס, להיות נוכח בנישואי הנשאה, ניצל את ההזדמנות ראין את הב"סך ההודי המוסלמי, אגא האן, חמה של ריטה היינורט, הנשואה לבנו — עדי האן. למחרת הביא עתון טהראני את צילום הפגישה, כשהולצמן מחויק בכלי הקלטה, תחת הכותרת: רופא הפרטי של אגא האן מטפל בנסיך עתיר הנכסים.

כשבאו המבקרים חבושי הצילונדרים השחורים, נעולי הלכה, לגררית "ס. פלסיד", בפרוץ, לחזות בתמונותיו של מיכאל ארגוב, נודע להם, כי הצירי הי מוכשר בא לפני 3 שנים מארץ ישראל לפי ריס באניה רועה. הוא עזב משרת מורה ציור, בבית-ספר עממי, וזכה בתפריט של ארוחה אחת דלה ליום, במחיר 60 פרוטה. אבל כנראה, משפרת הקיבה הריקה את כשרון הציור, וממלאת את בעלי הגלריה הפריסאית התלהבות: הם רואים בציוריו "אלמנט ישראלי רענן ואפשרויות מסחריות מבטיחות".